

som blev tagen ud — jeg tror, den var 6 Tommer i Tværmaal —, var halyvejs raaden. Jeg hørte forleden Dag, at en af disse Bjælker er ført herover til København, for at man kunde faa Syn for Sagn for, hvor ødelagt Tommeret er. Det er nu taget ned tilligemed Gesimsen, og alle Vegne baade paa Gavlene og paa Siderne er der tilføjet et Ud-hængsspær, der rager ca. 20 Tommer ud overalt, saa man kan nok forstaa, at der skal mange nye Tagsten til. Der har nu i Sommer været Haandværkere i hele 2 Maaneder paa hver Station; og at det har kostet baade meget Arbejde og mange Penge, det siger sig selv. Men det var nu ikke alene det, at Taget til Dels maatte omlægges, men det var ogsaa galt med Muren. Det er mærkeligt nok, men jeg har hørt, at man har været saa uforsigtig at ville foretage et Eksperiment ved disse Bygninger. Muren er ikke, hvad vi kalde en hul Mur. Der maatte dog saa godt som noget Steds behøves en hul Mur. Det er nok en halvanden Stens Mur, men den er ikke hul. Saa maatte man brække Gulvene op og mure en Væg indenfor den halvanden Stens Mur for saaledes at faa en hul Mur. Det er gjort nu i Sommer.

Der er en anden Ting, jeg egentlig skulde have nævnt først, det er Skinnerne. Det har undret mig og mange flere, at man ikke straks har lagt, hvad man kalder de sværere Skinner, de 63 Pd.s Skinner. Man maatte, den Gang Banen blev anlagt, vide, at det kun var et Tidsspørgsmaal, naar man skulde føre Banen videre. Vi huske sikkert alle, at i Aaret 1900, da Banen blev vedtagen, havde Folketinget enstemmigt vedtaget, at den skulde gaa helt til Vejle, men dette strandede paa Landstingets Modstand. Det var meget beklageligt, men jeg synes, det er mærkeligt, at man ikke paa Forhaand, i Stedet for at spare de 150,000 Kr., har lagt svære Skinner, saa at man, naar Banen til Vejle nu om to-tre Aar bliver færdig, kan faa en hurtigere Befordring dertil. Jeg ved, at særlig Thyboerne have længtes efter en hurtigere Befordring til Hovedstaden og Øerne og ventede at opnaa den ved denne Stikbane, der gør Vejen saa meget kortere. Jeg vil ogsaa haabe, at det er Mening, at Holstebro—Herning-Banen skal omlægges, og lige saavel som man nu paa Vejle —Give-Banen bygger Overbygningen om, haaber jeg ogsaa, at det maa ske her. Men jeg synes, at man vilde have sparet baade Tid og Penge ved ikke at have bygget saaledes den Gang.

Jeg gaar saa over til at tale om Banearbejderne. De sige omtrent som saa: Forstanderne have nu faaet deres paa det tørre; de have faaet deres Huse tætnede; men vore kniber det med; det regner stadig ned, og det er kun lidt, der bliver gjort ved vore Tage. Der har været to Entreprenører om at bygge Vogterhusene paa Bane-strækningen, og paa de første 14 Vogterhuse er der anvendt Tagsten, som ere helt ubrugelige; jeg ved ikke, om det er Entreprenørens egen Skyld, fordi han har villet spare for meget, eller om han er bleven bedraget. Det viser sig Tid efter anden, at Tagstenene smuldre hen, de revne og skalle af. Først forsøgte man at tjære dem over med Linoleumstjære, men det hjalp ikke stort; det regnede af, og det frøs af, og det regner fremdeles ned, og der ved ødelægges Tagværket. I Aar er man nu begyndt med — man krymper sig maaske ved, som jeg sagde før, at tage saa meget ad Gangen — at lave det hele om og lægge Cementtagsten paa, og saa er det Mening, at man vil blive ved at tage de daarligste Huse for hvert Aar, lægge Cementtagsten paa og tage de bedste af de gamle Sten og lægge dem over paa de andre Tage. Ærede Medlemmer ville kunne forstaa, at Befolkningen, der er Vidne til alt dette, hærmes, og det er mange Ting, man maa høre desangaaende. Man kan høre sige omtrent som saa: Naar Staten saaledes har Raad til at spille Halløj med Pengene, kunne vi forstaa, at ingenting kan forslaa, og at der kan blive Underbalance. Andre kunne sige omtrent som saa: Ja, de Skatte-love, der ere forelagte, vare vi belavede paa, og vi forstaa, at de ere nødvendige, men saa kunne vi ikke forstaa, at man har Raad til at ødsle saaledes med Pengene, som der bliver gjort her ved disse Stationer. Den Tale er forstaaelig, og jeg har lovet at drage det frem her ved denne Lejlighed. Hvilke Ulemper det har forvoldt disse Beboere, kan enhver tænke sig. Stationsforstanderne have ogsaa følt Ulemperne ved disse Reparationer. Jeg har saaledes været Vidne til ved vor egen Station, at Stationsforstanderens Familie har haft Køkken i Udhuset, Side om Side med Klosettet, og har maattet rykke ud af Værelserne, naar Gulvene bleve brækkede op og Bohavet flyttet. Om Vinteren vide de ikke, hvornaar det regner ned til dem, og om Sommeren have de Haandværkere gaaende i længere Tid, saa det har langt fra været behageligt. For Vogterhusenes Vedkommende er Genen